

Under Hensyn til, at der i de Maaneder, der var forløbet efter Maksimalprisernes Fastsættelse, var foretaget en særlig stor Udmaling af Hvede til Hvedemel — Formalingen var omtrent 50 pCt. større end tidligere —, blev der i Loven optaget Bestemmelser om *Efterbeskatning* af de Lagre af Hvedemel, der den 24. Januar ved Døgnets Begyndelse fandtes her i Landet, medmindre Beholdningen maatte anses for udelukkende at være bestemt til Brug i vedkommende Besidders private Husholdning. Der fradroges dog et *afgiftsfrit* Kvantum paa 1 000 kg i den en Person, et Firma eller Selskab m. v. tilhørende og i den paagældendes Besiddelse værende Beholdning. Afgiften blev i Overensstemmelse med den forhøjede Formalingsafgift fastsat til 4 Kr. pr. 100 kg.

Rigsdagsforhandlingerne drejede sig for en væsentlig Del om *Grundlaget* for den foreslaaede *Forhøjelse af Rugbrødsprisen* med 12 Øre paa et 4 kg Rugbrød, en Forhøjelse, som Landbrugsministeren erkendte laa i Overkanten, men som han fandt berettiget, fordi den i September fastsatte Pris laa i Underkanten, og som ogsaa var begrundet i praktiske Hensyn. Folketingets Udvalg havde Samraad om Sagen med Landbrugsministeren, Handelsministeren og Formanden for Priskontrolraadet. Det fremgik heraf, at Forhøjelsen af Rugmelsprisen med 1 Kr. 25 Øre pr. 100 kg medførte en Forhøjelse af ca. 4 Øre pr. Rugbrød, medens de resterende 8 Øre var foranlediget af Bagernes forøgede Udgifter ved Fremstillingen og Distribueringen af Brødet. Priskontrolraadet gav i øvrigt detaillerede Oplysninger om Stigningens Berettigelse. *Regeringspartierne* og *Det konservative Folkeparti* indstillede herefter Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Derimod kunde *Venstre* ikke stemme for Forslaget. Man tiltraadte vel Princippet: Rugbrødsprisens Fastholdelse, men den i Udvalget under Tavshedspligt fremsatte Dokumentation for de Aarsager, der havde medført Prisforhøjelsen paa Rugbrød, forekom Partiet saa anstrengt, at den kun gav en højest utilfredsstillende saglig Begrundelse for Forslaget. Hertil kom, at *Venstre* maatte kræve gennemført en Ordning, som *stillede Importfoderkorn til Raadighed* for de Landmænd, der skulde *aflevere* (eller havde afleveret) *Brødkorn*, og som tillige tilvejebragte saadanne prismæssige Betingelser for Dyrkning af Brødkorn, at Landets Forsyning herved i den kommende Tid kunde sikres paa en fuldt ud betryggende Maade. Flertallet og Landbrugsministeren havde imidlertid afvist en samtidig Løsning af Spørgsmaalet om Sikring af Brødkornsdyrkingen paa en for Landbruget rimelig og retfærdig Maade.